
DAGENS FRÅGOR

VILKEN FRAMTID?

Klimatet hårdnar – inte bara i så motto att den första snön har fallit. Det håller också på att hända något med det politiska klimatet.

Sålunda kunde man nyligen läsa om hurusom barn, personal och föräldrar samlats på Stockholms fritidshem för att försöka påverka politikernas förslag till budget för skolbarnsomsorgen.

Det är bra, en politisk debatt ska vi ha.

Men resultatet blev brev och teckningar med dödshot, förbannelser, knivar, blod och giljotiner. Somt var ritat med stora pennor, annat med små. Som avsändare innan breven skickades till Stadshuset angavs "Barn, personal och föräldrar" vid fritidshem med passande namn som Tuppen och Paradiset.

En olustig historia, men inget att känna sig fysiskt hotad av. Men det finns anledning att vara skrämdd ända in i

märgen över den demokratiska fostran, eller brist på, som våra barn får.

När föräldrar och kommunalanställd personal hjälps åt att bibringa barn uppfattningen att demokrati är att med mordhot skaffa mera pengar då är vi illa ute. Ännu mera illa ute kommer vi att vara när dessa barn blir tonåringar och vuxna och vill ha annat än mer fritidshemspersonal.

Man kan fråga sig om anstiftarna till kampanjen, de som hävdar att "Barnen är vår framtid", inte håller på att snubbla på sitt eget slagord?

SÄPO: TROVÄRDIGHET

1993 års mest uppmärksammade konst-händelse blir med all sannolikhet stölden på Moderna Museet i november. Få utställningar på museet har resulterat i lika stort spaltutrymme. Men stölden har också en annan dimension.

En lång rad konststöldar har drabbat

sjukhus, skolor och andra offentliga lokaler och upplysningsprocenten är låg. Den svenska lagstiftningen om god tro-förvärv bidrar till att attrahera internationella ligor.

SÄPO hade varnat Moderna Museet för att något var på gång. Såväl museet som polis och bevakningsföretag var förberedda men stölden lyckades ändå.

För det är väl inte så att den stora kampanjen mot SÄPO under 80-talet lett till att SÄPOs trovärdighet minskat och varningen inte togs på tillräckligt allvar?

HUM OCH HUT

Statsministern höll härförleden ett tal på Utrikespolitiska Institutet om Sveriges Baltikum-politik. Där sade han bland annat att Sverige inte skulle komma att vara neutralt om Baltikum angreps.

Detta är ingenting sensationellt för den som har det minsta hum om svensk historia och den minsta hut i kroppen. När Finland angreps 1939 förklarade vi oss inte neutrala utan "icke krigförande" och kunde därigenom ge avsevärd hjälp. Det skulle vara ett bottenlöst svek om vi, efter att ha uppmuntrat den baltiska frigörelsen, så snart friheten hotades, skulle säga "rädde sig den som kan".

Sådana svek är tydligen inte främ-

mande för herrar Schori och Carlsson som reagerar med ryggmärgen och rycker ut till neutralitetens försvar med tal om karolineranda och klavertramp.

Möjligen kan man misstänka att det handlar om ren partipolitik. Neutralitetspolitiken har varit ett förträffligt tillhygge att drämma i huvudet på högern/moderaterna under hela efterkrigstiden. Kan Erlander och Palme så kan Carlsson. Äntligen något som ger möjlighet att skilja ut (s) från den pinsamma samsyn med (m) som råder i EG-frågan!

Kanske är det dock inte bara taktik utan även genuin ond vilja gentemot balterna? Socialdemokraternas attityd under Baltikums frigörelse vittnar om oförståelse för balterna och förståelse för sovjetiska intressen.

Så verkar det vara fortfarande. Betecknande är Marita Ulvskogs inlägg i panelen i "God morgon världen". Carl Bildts tal, sade hon med återfall i gammal neutralitetsdogmatik, kunde skapa förväntningar hos balterna... - Med andra ord vill (s) utsläcka deras hopp - ...och i värsta fall farhågor hos en kärnvapenmakt. Farhågor för vad? Svensk offensiv mot Moskva? Den enda rimliga farhågan det kan röra sig om är väl att inte ostört få återta Baltikum. Revanschistiska ryssar må tacka och buga för den socialdemokratiska om-tanken.

PRISVÄRD?

Kan pensionärer åsättas ett värde?

I spåren av ÄDEL-reformen har följt nya differentierade avgifter för dem som vistas på sjukhem. Till avgiftssystemet har knutits ett förbehållsbelopp. Det är det belopp den sjuke får behålla efter skatt och efter det att avgifterna för sjukhemsvistelsen – dvs mat, hyra och vård – är betalda.

Flertalet kommuner har utgått från lägsta möjliga nivå, dvs 30 procent av

folkpensionen (1 277 kronor), andra har valt att följa Socialstyrelsens rekommendation, 35 procent av folkpensionen (1 490 kronor).

Inom fängvården är förbehållsbeloppet 1 750 kronor. Till skillnad mot sjukhemspatienterna har fångarna dessutom fri läkarvård.

Endast en kommun har ansett det rimligt att ge sjukhemspatienterna samma förbehållsbelopp som inom fängvården.

Människors värde varar, men stundom endast fram till pensionsåldern.

Ge Svensk Tidskrift som julklapp!

**Presentkort rekvideras genom att
prenumerationsavgiften 1994, kr 255:-,
insättes på Svensk Tidskrifts postgirokonto
nummer 7 27 44-6.**

**Ange på girotalongen namn och adress både på er själv
och mottagaren.**